

Έκθεση για τη συνέλευση του ALTER SUMMIT

Πραγματοποιήθηκε στις Βρυξέλλες στις 13 και 14 Ιουνίου 2014 η τακτική γενική συνέλευση του Alter Summit. **Το Alter Summit είναι η εναλλακτική σύνοδος των κοινωνικών κινημάτων και συνδικάτων της Ευρώπης.** Το Alter Summit συγκροτήθηκε το 2013 από οργανώσεις που κατά βάση συμμετείχαν τα προηγούμενα χρόνια στις διαδικασίες του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Φόρουμ.

Η διακήρυξη του Alter Summit (2013) που επισυνάπτεται, αναφέρεται στους αγώνες των λαών κατά της λιτότητας και των μνημονίων στην Ευρώπη, κατά της σκλαβιάς του χρέους, στους αγώνες για κοινωνικά και πολιτικά δικαιώματα σε όλες τις χώρες και στην ανάπτυξη μιας πραγματικής δημοκρατίας για τους λαούς της Ευρώπης.

Τη συνάντηση απασχόλησαν τα εξής θέματα:

A. Η οικονομική κρίση και οι εφαρμοζόμενες πολιτικές λιτότητας στην Ευρώπη καθώς και η ανάπτυξη δικτύων αλληλεγγύης για την προστασία όσων πλήττονται περισσότερο.

B. Τα αποτελέσματα των ευρωεκλογών και η άνοδος της ακροδεξιάς και των φασιστικών κομμάτων.

Γ. Η διεύρυνση και η καλύτερη οργανωτική και κινηματική λειτουργίας του Alter Summit.

Δ. Οι επιπτώσεις της νέας συμφωνίας Ευρωπαϊκής Ένωσης και ΗΠΑ (TTIP).

Στη γενική συνέλευση του Ιουνίου συμμετείχαν αρκετές οργανώσεις από όλη την Ευρώπη, όπως μεταξύ άλλων, το δίκτυο Transform από Αυστρία, συνδικάτα από τη Γαλλία (Union Solidaire, SNES-FSU, CGT), συνδικάτα από την Ισπανία (Intersindical Valenciana-ES, CCOO-ES), από το Βέλγιο (AS-BE, CNE-BE, CADTM-BE), καθώς και οργανώσεις με Πανευρωπαϊκή δικτύωση όπως EPSU(ομοσπονδία δημοσίων υπηρεσιών) η ATTAC κ.λπ.

Την ΟΛΜΕ εκπροσώπησε ο Πρόεδρος του ΔΣ Θ. Κοτσιφάκης.

Να σημειώσουμε πως γενικότερα στις διαδικασίες του Alter Summit συμμετέχουν αρκετά συνδικάτα εκπαιδευτικών από όλη την Ευρώπη (Πορτογαλία, Ισπανία, Γαλλία, Αγγλία, Ελλάδα, Σλοβακία, Ρουμανία, Ολλανδία) καθώς και η Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία Εκπαιδευτικών (ETUCE).

Οι προτεραιότητες αυτής της περιόδου για την Εναλλακτική Σύνοδο των κινημάτων είναι τρεις:

- ο αγώνας ενάντια στις πολιτικές της λιτότητας και την τρόικα,
- ο αγώνας ενάντια στην ακροδεξιά και φασιστική απειλή και
- ο αγώνας ενάντια στην TTIP.

Εκδόθηκε ψήφισμα υποστήριξης του αγώνα των εργαζομένων σε διαθεσιμότητα στη χώρα μας (καθαρίστριες, εκπαιδευτικοί, σχολικοί φύλακες κ.λπ.) και καταδίκης της βίας που ασκήθηκε εκείνες τις ημέρες στις κινητοποιήσεις των καθαριστριών.

Έγινε ενημέρωση για την πρωτοβουλία Ισπανών ακτιβιστών για πορεία από Μαδρίτη στις Βρυξέλλες και ζητήθηκε η στήριξή της σε κάθε πόλη.

Για τα οργανωτικά αποφασίστηκε η Γενική Συνέλευση του Alter Summit να γίνεται μια φορά το χρόνο και να οργανώνονται 2-3 μικρότερες ανοικτές συναντήσεις κατά τη διάρκεια της χρονιάς.

Στο κείμενο για την TTIP [Transatlantic Trade and Investment Partnership: Διατλαντική Εταιρική Σχέση Εμπορίου και Επενδύσεων], αναφέρονται τα παρακάτω:

« TTIP: Ο νέος κίνδυνος!

Για αρκετά χρόνια, το εγχείρημα που είναι γνωστό ως TTIP προετοιμάστηκε με απόλυτη μυστικότητα. Ούτε το Ευρωκοινοβούλιο, ούτε τα εθνικά κοινοβούλια ή οι πολίτες είχαν

ενημερωθεί. Είναι άρνηση της Δημοκρατίας. Αυτό το εγχείρημα έχει στόχο τη δημιουργία μια μεγάλης περιοχής ελεύθερου εμπορίου ανάμεσα στις ΗΠΑ και την Ε.Ε. Θα είναι κοινωνικά καταστροφικό για τους πολίτες της ΕΕ, των ΗΠΑ και άλλων χωρών, συμπεριλαμβανομένων και των χωρών του Νότου.

Αφορά όλους τους τομείς παραγωγικής δραστηριότητας (βιομηχανία, γεωργία, μεταφορά, υπηρεσίες) και όλα τα πεδία της κοινωνικής ζωής. Προετοιμάζει την εγκαθίδρυση ιδιωτικών διαιτητικών δικαστηρίων που επιλύουν διαφορές που μπορεί να προκύψουν από τις πρωτοβουλίες μεγάλων εταιρειών εναντίον τοπικών, περιφερειακών και εθνικών αρχών. Έχουν δοθεί οδηγίες στους διαπραγματευτές από τις πολυεθνικές εταιρείες να εντείνουν την κοινωνική, δημοσιονομική και περιβαλλοντική τιμολόγηση («dumping» και «social dumping»: πρόκειται για οικονομική όρο ο οποίος αναφέρεται στην πρακτική των εταιρειών να μειώνουν τα κόστη στην παραγωγή τους μέσω της εκμετάλλευσης των μεταναστών-ξένων εργαζομένων, της μεταφοράς της παραγωγικής γραμμής της εταιρείας σε χώρες με χαμηλότερο κόστος εργατικού δυναμικού, κ.λπ. (δείτε εδώ: http://en.wikipedia.org/wiki/Social_dumping κι εδώ: [http://en.wikipedia.org/wiki/Dumping_\(pricing_policy\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Dumping_(pricing_policy)) και εδώ στα ελληνικά: <http://www.euretirio.com/2010/09/dumping.html>), με την απόρριψη των κοινωνικών, περιβαλλοντικών κανονισμών και των κανονισμών για την υγεία. Μια διατλαντική αγορά θα αυξήσει την πίεση στους μισθούς και στις εργασιακές συνθήκες μάρτυρες των οποίων γινόμαστε σήμερα, και θα δημιουργήσει περιορισμούς (δεσμά) στο φτωχότερο πληθυσμό.

Οι χαμηλές τιμές παραμένουν, ειδικά στη γεωργία και συστήνουν μία νέα και σοβαρή απειλή στην διατροφική κυριαρχία όλων των χωρών · η επέκταση της ιδιωτικής περιουσίας και των μεταποιημένων οργανισμών (αναφέρεται στα γενετικά τροποποιημένα τρόφιμα), αυξάνουν τη δύναμη των μεγάλων εταιρειών, όπως επίσης και τον κίνδυνο για τη δημόσια υγεία.

Οποιαδήποτε πολιτική για την υγεία, κοινωνική και περιβαλλοντική και η ανάπτυξη και βελτίωση όλων των δημοσίων υπηρεσιών θα αμφισβητηθεί από την ιδιωτική διαιτησία, πέραν του Δημοσίου Δικαίου. Η οποιαδήποτε εταιρεία θα μπορεί να μηνύσει ένα Κράτος ή μια δημόσια αρχή επιχειρηματολογώντας ότι οι κανονισμοί για την κοινωνία και την υγεία θα αποτρέψουν τον σχεδιασμό της επένδυσης ή το αναμενόμενο κέρδος της εταιρείας.

Αντιμετωπίζοντας αυτή τη βίαιη υπερασπιστική γραμμή η οποία προετοιμάζεται, θα πρέπει να επαναβεβαιώσουμε τους ζωτικούς στόχους για την ανθρωπότητα: ελευθερία, ισότητα, αλληλεγγύη και δημοκρατία. Οι άνθρωποι θα πρέπει να μπορούν να σιτίζονται υγιεινά: η διατροφική κυριαρχία και η ασφάλεια των τροφίμων είναι τα «μέσα». Οι κανονισμοί που διέπουν το εμπόριο, δεν θα πρέπει να είναι αυτοί του ανεξέλεγκτου ανταγωνισμού, και θα πρέπει να περιλαμβάνουν δεσμευτικές ρήτρες που θα σέβονται όλα τα κοινωνικά και πολιτικά δικαιώματα.

Υπό το δημόσιο έλεγχο, οι κυβερνήσεις και οι διεθνείς θεσμοί θα πρέπει να συνεργάζονται στον αγώνα ενάντια στην κλιματική αλλαγή, στην προάσπιση του οικοσυστήματος, στη διασφάλιση εργασίας για όλους, για ένα αξιοπρεπές εισόδημα, για κοινωνική ασφάλεια, πραγματική ποιότητα ζωής (υλική, κοινωνική, πολιτική, κ.λπ.) Είναι δυνατό. Οι αντίπαλοί μας είναι ισχυροί και διαθέτουν τεράστιους πόρους για να εγκαθιδρύσουν τις δικτατορίες τους. Τα ονόματά τους είναι: πολυεθνικές, κυβερνήσεις, η Ευρ. Επιτροπή.

Ως Alter Summit στεκόμαστε κριτικά στη διαδικασία και στους εμπλεκόμενους. Θα μιλήσουμε για τον σκεπτικισμό μας σε τοπικό, εθνικό και Ευρωπαϊκό επίπεδο και θα ενώσουμε δυνάμεις με άλλες σημαντικές ομάδες στον αγώνα ενάντια σε αυτή την αντιδημοκρατική συνθήκη που σχεδιάζεται».

Το Alter Summit δεν μπορεί να υποστηρίξει τη δημιουργία της Διατλαντικής Αγοράς και απαιτούμε να σταματήσουν άμεσα οι διαπραγματεύσεις για την ΤΤΙΡ».

Αθήνα, Αύγουστος 2014

Θέμης Κοτσιφάκης
Πρόεδρος της ΟΛΜΕ

Παράρτημα:
η διακήρυξη του Alter Summit

ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ ΤΩΝ ΛΑΩΝ

Οι άμεσες κοινές προτεραιότητές μας για μια δημοκρατική, κοινωνική, οικολογική και φεμινιστική Ευρώπη

ΝΑ ΑΝΑΤΡΕΨΟΥΜΕ ΤΗ ΛΙΤΟΤΗΤΑ, ΝΑ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΛΗΘΙΝΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ!

Η Ευρώπη στέκεται στην άκρη του γκρεμού, αντικρίζοντας την άβυσσο. Οι πολιτικές λιτότητας οδηγούν τους λαούς της Ευρώπης στη φτώχεια, περιορίζουν τη δημοκρατία, και κατεδαφίζουν τα κοινωνικά δικαιώματα. Οι διευρυνόμενες ανισότητες βάζουν σε κίνδυνο την κοινωνική συνοχή. Η καταστροφή του περιβάλλοντος χειροτερεύει, ενώ ανθρωπιστικές κρίσεις ρημάζουν τις χώρες που πλήττονται πιο έντονα.

Η ευρωπαϊκή ολιγαρχία χρησιμοποιεί όλο και πιο αυταρχικές μεθόδους για να στηρίξει ένα αποτυχημένο νεοφιλελεύθερο σύστημα, παρόλη τη διάχυτη αντίσταση και διαμαρτυρία. Η δημοκρατία και η ειρήνη βρίσκονται υπό απειλή. Οι διακρίσεις με βάση τη θρησκευτική μισαλλοδοξία, το ρατσισμό, την ομοφοβία, το σεξισμό και τον εθνικισμό αναπτύσσονται και η κρίση βαθαίνει καθημερινά. Η ίδια η ύπαρξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης βρίσκεται σήμερα σε κίνδυνο, ενώ οι τρέχουσες πολιτικές αδυνατίζουν την αλληλεγγύη μεταξύ των ευρωπαϊκών λαών.

Η πιο επείγουσα προτεραιότητά μας, είναι οικοδομήσουμε την Ευρωπη στη βάση της ισότητας, της αλληλεγγύης και της αυθεντικής δημοκρατίας. Οι ευρωπαϊκοί θεσμοί και οι κυβερνήσεις εξυπηρετούν τώρα τα συμφέροντα των χρηματοπιστωτικών αγορών, χωρίς σεβασμό στη λαϊκή κυριαρχία. Πρέπει να τεθούν υπό δημοκρατικό έλεγχο, ακριβώς όπως το δημόσιο συμφέρον πρέπει να κυριαρχήσει και να αντιμετωπιστούν οι οικολογικές και κοινωνικές ανάγκες. Βασίζουμε τις διεκδικήσεις μας για μια δημοκρατική, κοινωνική, οικολογική και φεμινιστική Ευρώπη σε αυτές τις αρχές, σε αλληλεγγύη με τους λαούς του κόσμου.

1) Να τελειώνουμε με τη σκλαβιά του χρέους

Το δημόσιο χρέος προέρχεται από οικονομικές και πολιτικές επιλογές που βρίσκονται ακόμη στην ατζέντα των θεσμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων. Δεκαετίες αντιδραστικών φορολογικών πολιτικών έχουν συνειδητά οδηγήσει στον υπερβολικό πλουτισμό μιας μικρής μειοψηφίας, ενώ τα δημόσια έσοδα έχουν μειωθεί και δημόσιοι οργανισμοί χρησιμοποίησαν το δημόσιο χρήμα για να σώσουν χρεοκοπημένες τράπεζες. Οι πολιτικές λιτότητας έχουν εξαντλήσει το εισόδημα των νοικοκυριών και των μικρών επιχειρήσεων, επιδεινώνοντας την ύφεση. Η κερδοσκοπία με τα κρατικά ομόλογα είναι συνήθης για τις ιδιωτικές τράπεζες, ενώ η δημόσια χρηματοδότηση στιγματίστηκε από τη διαφθορά και τη διαπλοκή μεταξύ των εκλεγμένων εκπροσώπων και των ιδιωτικών συμφερόντων.

Επιπλέον, σε πολλές χώρες το ιδιωτικό χρέος, σε αντίθεση με το κρατικό, οφείλεται στο δανεισμό των νοικοκυριών, που προωθήθηκε επιθετικά από τον χρηματοπιστωτικό τομέα και τις κυβερνήσεις, προκειμένου να αντισταθμιστεί η στασιμότητα των πραγματικών μισθών την ώρα που ανέβαιναν οι τιμές.

Τα μέτρα που πάρθηκαν από τους ευρωπαϊκούς θεσμούς και τις κυβερνήσεις είναι σχεδιασμένα για να αναγκάσουν τους λαούς να πληρώσουν αυτό το χρέος. Και όμως, σε μεγάλο βαθμό αυτό το χρέος μπορεί να θεωρείται παράνομο, αφού έχει συσσωρευτεί σε βάρος του κοινού καλού. Είναι ξεκάθαρο ότι πολλές χώρες δεν θα είναι ποτέ σε θέση να ξεπληρώσουν το χρέος τους.

Τα ανθρώπινα δικαιώματα πρέπει να είναι πάνω από την εξυπηρέτηση του χρέους και οι ανθρώπινες ανάγκες πάνω από τα κέρδη! Επείγοντως απαιτούμε πανευρωπαϊκά μέτρα που θα ελευθερώσουν τους λαούς από την

πίεση των χρηματοπιστωτικών αγορών και τις πολιτικές λιτότητας. Πρέπει να αλλάξουν οι δημοσιονομικές, φορολογικές και νομισματικές πολιτικές ώστε να εξουδετερωθεί η παγίδα του χρέους.

Τα κοινά και επείγοντα αιτήματά μας:

1. Άμεση ακύρωση των μνημονίων που έχουν επιβληθεί από την τρόικα στις υπερχρεωμένες χώρες. Επίσης, επιλεκτική ακύρωση μεγάλου μέρους του δημόσιου χρέους, χωρίς να πληγούν τα συμφέροντα των μικρών ομολογιούχων, καταθετών και συνταξιούχων. Οι τράπεζες και ο χρηματοπιστωτικός τομέας πρέπει να αναλάβουν το δικό τους μερίδιο απωλειών. Τα ποσά που πρέπει να ακυρωθούν πρέπει να καθοριστούν δημοκρατικά. Σε αυτό το πλαίσιο, ο λογιστικός έλεγχος του χρέους από οργανώσεις πολιτών μπορεί να αποτελέσει χρήσιμο εργαλείο.
2. Να ανασταλούν οι αποπληρωμές μέχρι οι πληθυσμοί να προστατεύονται από τη φτώχεια και την ανεργία που χειροτερεύουν, μέχρι να διασφαλιστούν η οικονομική ανάπτυξη και η οικολογική μετάβαση, μέχρι να ενισχυθούν οι δημόσιες υπηρεσίες, τα κοινωνικά και οικονομικά δικαιώματα. Πρέπει να θεσπιστεί ένας εφάπαξ φόρος πλούτου για το πλουσιότερο τμήμα του πληθυσμού.
3. Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα –και άλλα δημόσια ευρωπαϊκά τραπεζικά ιδρύματα– πρέπει να υποχρεούνται να δανείζουν απευθείας σε κράτη με χαμηλό επιτόκιο και υπό δημοκρατικό έλεγχο, χωρίς τους όρους που επιβάλλονται από νεοφιλελεύθερα προγράμματα «μεταρρυθμίσεων».

II) Προς μια οικολογική και κοινωνική Ευρώπη: ανατροπή της λιτότητας!

Σε όλη την Ευρώπη, ιδιαίτερα στα νότια και ανατολικά άκρα της, έχουν επιβληθεί σκληρές πολιτικές λιτότητας, δόθηκαν για την αποπληρωμή και τη μείωση του χρέους. Ολόκληροι πληθυσμοί είναι υπερχρεωμένοι, οι δημόσιες δαπάνες περικόπτονται δραματικά σε ουσιώδεις τομείς, ενώ υποβαθμίζονται πολύτιμες επενδύσεις στους τομείς της έρευνας και της βιομηχανικής δραστηριότητας που θα μπορούσαν να συμβάλουν σε μια κοινωνική και οικολογική μετάβαση.

Αυτές οι πολιτικές λιτότητας που επιβάλλονται από τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα και τις κυβερνήσεις δημιουργούν ένα καθοδικό σπινάλ, συμβάλλουν στα ελλείμματα, τα χρέη, την ανεργία και τη φτώχεια, εντείνοντας παράλληλα την οικολογική κρίση και την καταστροφή του περιβάλλοντος. Στο μεταξύ, μια μικρή μειοψηφία συνεχίζει να πλουτίζει.

Σήμερα, περισσότερο από το μισό του ευρωπαϊκού πλούτου ανήκει στο 10% του πληθυσμού. Οι κυρίαρχες πολιτικές είναι συνειδητά σχεδιασμένες για τη διατήρηση των ανισοτήτων αυτών, καθώς και του νεοφιλελεύθερου μοντέλου, το οποίο καταστρέφει τον πλανήτη και υπονομεύει τα δημοκρατικά και κοινωνικά δικαιώματα.

Διεκδικούμε την πλήρη αντιστροφή αυτών των πολιτικών, ένα διαφορετικό κοινωνικό μοντέλο που θα διασφαλίζει την κοινωνική δικαιοσύνη, την ισότητα, τη δίκαιη κατανομή του πλούτου, την οικολογική βιωσιμότητα και την προστασία των κοινών αγαθών.

Τα κοινά και επείγοντα αιτήματά μας:

1. **Ανατροπή της λιτότητας τώρα:** Οδηγεί την Ευρώπη βαθύτερα στην ύφεση. Ακύρωση ή άσκηση βέτο στις συνθήκες και τους κανονισμούς που τη στηρίζουν, όπως το Σύμφωνο Δημοσιονομικής Σταθερότητας, το Πακέτο Έξι Μέτρων (Six Pack), το Πακέτο Δύο Μέτρων (Two Pack) ή το Σύμφωνο για την Ανταγωνιστικότητα που βρίσκεται υπό διαπραγμάτευση. Οι εμπορικές ανισορροπίες μέσα στη Νομισματική Ένωση πρέπει να μειωθούν με τη ρύθμιση της πολιτικής των πλεονασματικών χωρών και όχι με την επιβολή λιτότητας στις ελλειμματικές χώρες. Η δημοσιονομική πολιτική θα πρέπει να παραμείνει μια δημοκρατική επιλογή.
2. **Διασφάλιση της φορολογικής δικαιοσύνης** με ένα δίκαιο, σταθερό και προοδευτικό σύστημα φορολόγησης των εισοδημάτων, του πλούτου και των κερδών των επιχειρήσεων, με κατώτερα ποσοστά που θα τηρούνται αποτελεσματικά σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες. Να παγώσει η αύξηση των φόρων κατανάλωσης (ΦΠΑ κ.λπ.) και να μειωθούν δραστικά στα βασικά αγαθά. Να καταργηθούν οι «φορολογικοί παράδεισοι» και να ενισχυθούν τα μέτρα κατά της φορολογικής απάτης, της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής
3. **Να αναπτυχθούν δημόσια ευρωπαϊκής κλίμακας επενδυτικά προγράμματα** με κοινωνικό έλεγχο, για την

κοινωνική και οικολογική μετάβαση. Η μετάβαση αυτή πρέπει να βασίζεται σε μια βιομηχανική και αγροτική πολιτική που αντιμετωπίζει την οικολογική κρίση, καθώς και την ανάγκη να δημιουργηθούν εκατομμύρια ποιοτικές θέσεις εργασίας σε οικολογικά βιώσιμες και κοινωνικά χρήσιμες δραστηριότητες με βάση το δημόσιο συμφέρον. Σε αυτό το πλαίσιο κύριο ρόλο έχουν οι δημόσιες επενδύσεις για την εκπαίδευση, την ενεργειακή μετάβαση, τα μέσα μαζικής μεταφοράς και τη διατροφική κυριαρχία. Παράλληλα, απαιτείται η μείωση των στρατιωτικών εξοπλισμών και των κοινωνικά και οικολογικά βλαβερών δαπανών. Οι προϋπολογισμοί της ΕΕ και των εθνικών κρατών θα πρέπει να αναπροσανατολιστούν προς αυτή την κατεύθυνση.

4. **Ενίσχυση και ανάπτυξη των κοινωνικών και οικολογικών αγαθών**, επαναπροσδιορισμός και επέκταση των **δημόσιων υπηρεσιών**, συμπεριλαμβανομένων της υγείας, της επιστημονικής έρευνας, της εκπαίδευσης, της φροντίδας των μικρών παιδιών, των μεταφορών και της ενέργειας, του νερού, της πληροφορίας και του πολιτισμού, της κατοικίας με ευθύνη του δημοσίου κ.λπ. Να σταματήσει κάθε ιδιωτικοποίηση αυτών των υπηρεσιών και να κατοχυρωθεί η δημόσια ή συνεργατική ιδιοκτησία τους, καθώς και η δημοκρατική διεύθυνσή τους.

III) Δικαιώματα για όλους και όλες: όχι στη φτώχεια και την επισφάλεια!

Οι πολιτικές λιτότητας αποτελούν επίθεση στα οικονομικά και κοινωνικά μας δικαιώματα και διαλύουν την κοινωνική προστασία. Οδηγούν σε πτώση του βιοτικού επιπέδου και σε ορισμένες χώρες προκαλούν μαζικές κρίσεις επιβίωσης. Οι συνέπειες είναι μαζική ανεργία, καθώς και σοβαρή υποβάθμιση των συνθηκών διαβίωσης και εργασίας. Με τη σειρά τους, οδηγούν σε απαράδεκτες αυξήσεις της φτώχειας. Σήμερα, 120 εκατομμύρια άνθρωποι στην ΕΕ είναι φτωχοί.

Στο σημερινό πλαίσιο της κρίσης, αυτά τα μέτρα προχωρούν ακόμα περισσότερο. Επιτίθενται στα **εργασιακά δικαιώματα και στο ρόλο των συνδικάτων**, στον οποίο περιλαμβάνεται η ικανότητα των εργαζομένων να οργανώνονται και να διαπραγματεύονται συλλογικά. Επιβάλλουν την ανταγωνιστικότητα ως αρχή για να διασπούν τους λαούς, αυξάνουν τα κέρδη, μειώνουν τους μισθούς και εμπορευματοποιούν τη φύση και τις ανθρώπινες δραστηριότητες. Ταυτόχρονα, οι συνθήκες του ελεύθερου εμπορίου εντείνουν το κοινωνικό, οικολογικό και δημοσιονομικό ντάμπινγκ.

Πλήττονται περισσότερο αυτοί που ζουν σε συνθήκες επισφάλειας, όπως εργάτες και άνεργοι, ανάπηροι και χαμηλοσυνταξιούχοι. Μεταξύ αυτών, οι γυναίκες, οι νέοι και οι μετανάστες είναι στην πρώτη γραμμή. Οι γυναίκες ιδιαίτερα πλήττονται από τις επιθέσεις στα εργασιακά δικαιώματα, ενώ επίσης υποχρεώνονται να αναπληρώνουν την κατεδάφιση των δημόσιων υπηρεσιών με απλήρωτη εργασία φροντίδας. Οι μετανάστες στερούνται βασικών δικαιωμάτων, ενώ μια ολόκληρη γενιά νέων στην Ευρώπη υφίσταται πρωτοφανή ανεργία και κοινωνικό μαρασμό.

Απαιτούμε κάθε άνθρωπος να έχει ουσιαστικά δημοκρατικά, οικονομικά, περιβαλλοντικά και κοινωνικά δικαιώματα.

Τα κοινά και επείγοντα αιτήματά μας:

1. **Επαναφορά του δικαιώματος της συλλογικής διαπραγμάτευσης και κατοχύρωση της συλλογικής δράσης.** Αποκατάσταση των συλλογικών συμβάσεων και των εργασιακών δικαιωμάτων που απειλούνται από τα πακέτα λιτότητας. Εγγύηση της δημοκρατίας στο χώρο εργασίας, ως θεμελιώδους εργασιακού δικαιώματα. Σεβασμός στα κριτήρια της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας και της Ευρωπαϊκής Κοινωνικής Χάρτας, που πρέπει να εφαρμόζονται σε όλους τους εργαζόμενους και εργαζόμενες, περιλαμβανομένων των μεταναστών. Να σταματήσει η επισφαλής εργασία.
2. **Να τερματιστεί το κοινωνικό και μισθολογικό ντάμπινγκ** στην Ευρώπη και τον κόσμο. Να δημιουργηθεί κοινό έδαφος για τις συλλογικές εγγυήσεις στην Ευρώπη, που να διασφαλίζει υψηλού επιπέδου συστήματα κοινωνικής ασφάλισης και οικονομικά δικαιώματα, περιλαμβανομένων αυτών που περιλαμβάνουν οι διεθνείς συμφωνίες.
3. **Αύξηση των μισθών**, θέσπιση ενός επαρκούς ελάχιστου μισθού για κάθε εργαζόμενο, που θα καθορίζεται από το νόμο ή δεσμευτική συλλογική σύμβαση σε κάθε χώρα, και ελάχιστου εισοδήματος που να εξασφαλίζει αξιοπρεπή διαβίωση. Μείωση των ωρών εργασίας χωρίς μείωση των μισθών και εξασφάλιση δίκαιης κατανομής της απλήρωτης εργασίας-φροντίδας. Προώθηση της ποιοτικής και αειφόρου απασχόλησης για όλους και όλες με αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας. Να μειωθεί δραστικά η διαφοροποίηση μισθών στην ίδια επιχείρηση.
4. **Να προστατεύεται το δικαίωμα στην αξιοπρεπή στέγαση** για τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά και γενικά

για όλους τους ανθρώπους. Να διασφαλιστεί η αποτελεσματική πρόσβαση στην προληπτική ιατρική φροντίδα και στην ποιοτική ιατρική περίθαλψη για όλους και όλες.

5. **Επιβολή ισότητας στους μισθούς, τις συντάξεις και την εξέλιξη της σταδιοδρομίας** των γυναικών και των ανδρών, απαγόρευση των διακρίσεων στο χώρο εργασίας λόγω φύλου, εθνοτικής καταγωγής, εθνικότητας ή σεξουαλικού προσανατολισμού. Να υπάρχει δραστική αντιμετώπιση της βίας κατά των γυναικών.
6. **Να ενισχυθεί η κοινωνική και πολιτική ένταξη των μεταναστών και μεταναστριών.** Να σταματήσει η πολιτική της εγκληματοποίησης των μεταναστών και των προσφύγων. Να διασφαλιστούν ίσα δικαιώματα για τους μετανάστες και παροχή ασύλου στους πρόσφυγες, να κλείσουν τα στρατόπεδα κράτησης και να καταργηθεί η Frontex.

IV) Για μια δημοκρατική οικονομία: οι τράπεζες να τεθούν στην υπηρεσία του δημόσιου συμφέροντος

Η κατάρρευση του ιδιωτικού τραπεζικού συστήματος το 2008 δεν ήταν ένα ατύχημα, αλλά, αντίθετα, άμεση συνέπεια της χρηματοδότησης που εξυπηρετεί αποκλειστικά τους μετόχους και τους κερδοσκόπους σε βάρος του δημόσιου συμφέροντος. Τις τελευταίες δεκαετίες, οι κυβερνήσεις έχουν επιτρέψει και ενθαρρύνει αυτό το σύστημα με το να συναινούν σε κάθε απαίτηση της χρηματιστικής βιομηχανίας. Πολλά δημόσια ή συνεταιριστικά πιστωτικά ιδρύματα, που παλιότερα χρηματοδοτούσαν χρήσιμες περιφερειακές δραστηριότητες, έχουν ιδιωτικοποιηθεί. Στο μεταξύ, η απουσία ρυθμίσεων έχει επιτρέψει σε εγκληματικές οργανώσεις σε όλο τον κόσμο να ξεπλένουν χρήμα και να επενδύουν ελεύθερα τα τεράστια κέρδη τους.

Οι κυβερνήσεις ανταποκρίθηκαν στην κρίση εισφέροντας δισεκατομμύρια ευρώ για διασώσεις τραπεζών σε βάρος των φορολογούμενων και ενίσχυσαν τη χρηματιστική βιομηχανία χωρίς όρους, εντείνοντας με αυτόν τον τρόπο την ασυδοσία των ιδιωτικών τραπεζών ακόμη περισσότερο.

Για να σταματήσει η τραπεζική βιομηχανία να απειλεί το δημόσιο συμφέρον, την κοινωνία και το περιβάλλον, πρέπει να περικοπεί η ισχύς των χρηματιστικών ιδρυμάτων μέσω της αυστηρής ρύθμισης και του δημόσιου και δημοκρατικού ελέγχου των τραπεζών.

Τα κοινά και επείγοντα αιτήματά μας:

1. **Να αναθεωρηθούν οι δυσανάλογες χρηματοδοτήσεις στις ιδιωτικές τράπεζες** και να ασκηθεί δημόσιος έλεγχος στις πτωχεύσεις τραπεζών, ώστε να αποφευχθούν οι αρνητικές επιπτώσεις στην κοινωνία. Οι μερισματούχοι των χρεοκοπημένων τραπεζών, καθώς και οι πιστωτές πρέπει να αναλάβουν το μερίδιό τους στις απώλειες. Οι τράπεζες που διασώζονται πρέπει να κοινωνικοποιούνται.
2. **Επιβολή ισχυρών και εκτελεστών ρυθμίσεων στις τράπεζες και άλλα χρηματιστικά ιδρύματα.** Να επιβληθεί πλήρης διαχωρισμός των εμπορικών και επενδυτικών τραπεζών. Να απαγορευτούν οι «φορολογικοί παράδεισοι» και οι «άτυπες» οικονομικές δραστηριότητες. Να καταργηθούν οι κανόνες μυστικότητας των τραπεζών. Να φορολογηθούν οι τραπεζικές συναλλαγές και να αποκατασταθεί ο έλεγχος στις εισροές και εκροές κεφαλαίων. Να διαχωριστούν οι τράπεζες που είναι «πολύ μεγάλες για να αποτύχουν».
3. **Να επιβληθεί δημοκρατική επιτήρηση των τραπεζών και των χρηματιστικών ιδρυμάτων.** Να κατευθύνεται η πίστη προς δραστηριότητες δημιουργίας θέσεων εργασίας που ενθαρρύνουν την κοινωνική και οικολογική ανάπτυξη. Να δοθούν προτεραιότητα και κίνητρα για κοινωφελή πιστωτικά συστήματα που θα είναι δημόσιας και συλλογικής ιδιοκτησίας.

Να ξεσηκωθούμε για τη δημοκρατία!

Οι τρέχουσες εξελίξεις στην Ευρώπη αποτελούν κατηγορηματική άρνηση της δημοκρατίας. Όχι μόνο φιμώνεται η δημοκρατική αντιπαράθεση, αλλά αυξάνεται η καταστολή ενάντια στα κοινωνικά κινήματα και ενθαρρύνονται οι διαιρέσεις μεταξύ του λαού και μεταξύ των χωρών. Το προβλέψιμο αποτέλεσμα είναι η άνοδος ρατσιστικών, ακροδεξιών ή φασιστικών κινήματων, καθώς η απογοήτευση μέρους των λαϊκών στρωμάτων κατευθύνεται ενάντια στους μετανάστες, τις μειοψηφίες ή άλλους ευρωπαϊκούς λαούς. Ο καλύτερος τρόπος για να αναχαιτιστούν αυτά τα αντιδραστικά κινήματα είναι μαζικοί και συντονισμένοι αγώνες για να τερματιστεί η λιτότητα.

Εναλλακτικές λύσεις υπάρχουν: Ευθύνη μας είναι να αλλάξουμε το συσχετισμό δύναμης ώστε να τις εφαρμόσουμε και να οικοδομήσουμε γνήσια πολιτική, κοινωνική και οικονομική δημοκρατία στην Ευρώπη.

- *Γιατί αρνούμαστε να μας κυβερνά μια αυτοδιορισμένη ευρωπαϊκή ολιγαρχία.*
- *Γιατί αρνούμαστε την εκμετάλλευση του λαού και της φύσης στην Ευρώπη και τον υπόλοιπο κόσμο.*
- *Γιατί αρνούμαστε το ρόλο της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε πολεμικές συγκρούσεις και милитарιστικές επεμβάσεις.*
- *Γιατί αρνούμαστε την εκμετάλλευση και την καταπίεση των γυναικών και αγωνιζόμαστε για τη ρήξη με το πατριαρχικό σύστημα.*
- *Γιατί θέλουμε αληθινή δημοκρατία, αληθινή συμμετοχή και λαϊκή κυριαρχία.*
- *Γιατί θέλουμε μια κοινωνία που δίνει προτεραιότητα στις οικολογικές και κοινωνικές ανάγκες.*
- *Οικοδομούμε ένα ενωμένο κίνημα για μια δημοκρατική, κοινωνική, οικολογική και φεμινιστική Ευρώπη!*
- *Υποστηρίζουμε και ενισχύουμε αμοιβαία τους αγώνες!*
- *Υποσχόμαστε να ενώσουμε τις δυνάμεις μας και να αγωνιστούμε μαζί για να κάνουμε πραγματικότητα τις διεκδικήσεις μας, μέσα από δράσεις ανά χώρα και σε ευρωπαϊκό επίπεδο!*

Πληροφορίες: www.altersummit.eu